

چینی بندزن؛

میراثی که در مرز میان هنر و اقتصاد گم شد

فراوانی به این کار دارد و از گذراندن وقت خود در این حرفه لذت می‌برد.

کا هنری که با نخ، مفوتول و صبر جان می‌گرفت
چینی‌بندزنی در گذشته یکی از مشاغل شناخته‌شده محله‌ها بود؛ حرفه‌ای که ابزار چندان‌ی نیاز نداشت، اما مهارت و ظرافت، مهم‌ترین سرمایه صاحبان آن به شمار می‌رفت. چینی‌بندزن‌ها با وسایلی مانند نخ، مفوتول آهنی، سندان کوچک، چکش، قیچی و ابزارهای مخصوص، قطعات شکسته ظروف را به یکدیگر متصل می‌کردند. در این میان، مفوتول‌های فلزی و نوارهای حلبی نقش مهمی در استحکام‌بخشی به ظروف داشتند و استادکار باید آن‌ها را با دقت بر بدنه ظرف می‌بست تا هم شکستگی مهار شود و هم ظاهر ظرف تا حد امکان حفظ شود. برای اتصال برخی شکستگی‌ها نیز از چسب‌های سنتی استفاده می‌شد؛ چسب‌هایی که از ترکیب موادی مانند اُک و سفیده تخم‌مرغ یا موادی چون سریش، کتیرا و صمغ تهیه می‌شدند. در روزگاری که خبری از چسب‌های صنعتی امروزی نبود، تجربه و شناخت مواد، بخشی جدایی‌ناپذیر از مهارت این پیشه‌وران بود. البته کار به همین سادگی‌ها هم نبود. بندزندن ظروف ظریف، به‌ویژه چینی‌های گران‌بها

چینی‌بندزنی یکی از مشاغل نوستالژیک و فراموش‌شده است. این حرفه در روزگاری که وقتی چیزی می‌شکست و خراب می‌شد به جای دور انداختن آن را تعمیر می‌کردند، حسابی پرطرفدار بود.

«چینی‌بندزن اومده... برگ گل هم بند می‌زنم!»؛ صدایی آشنا که روزگاری در کوچه‌پس‌کوچه‌های شهرها می‌پیچید و زنان خانه‌دار را با کاسه‌ها و بشقاب‌های شکسته به آستانه در می‌کشاند. صدایی که با خود بوی خاطره، هنر و روزگاری را به همراه داشت که شکستن یک ظرف، پایان عمر آن نبود و هنوز آمیدی برای بازگشتش به سفره‌های خانه وجود داشت. چینی‌بندزن‌های دوره‌گرد از آن پیشه‌ورانی بودند که با ابزارهایی ساده و مهارتی چشمگیر، به ظرف‌های شکسته جان دوباره می‌بخشیدند. آن‌ها از محله‌ای به محله دیگر می‌رفتند و با صدای بلند، مردم را از حضور خود باخبر می‌کردند. گاهی دستمزدشان پول بود و گاهی چند دانه گردو و بادام یا مقداری گندم؛ اما حاصل کارشان چیزی فراتر از تعمیر یک ظرف بود، چراکه با هر بند، خاطره‌ای را از دور انداختن نجات می‌دادند. امروز، هرچند تغییر سبک زندگی و رواج انواع ظروف، بازار این حرفه را کساد کرده است، هنوز ردپای این هنر قدیمی در گوشه‌ونگار شهرها دیده می‌شود؛ هنری که در شهرضا، استاد اسدالله زارع پس از بازنشستگی برای زنده نگذاشتن آن قدم برداشته است.

کا از کوچه‌های قدیمی تا موزه‌ای در خانه

استاد اسدالله زارع، هنرمند ۷۳ ساله شهرضا، پیش از بازنشستگی رانده جاده‌های کشور بود و سال‌ها مسیره‌ای مختلف ایران را پیمود. حاصل این سفرها، تنها خاطرات جاده‌ها نبود؛ او در طول سال‌ها حدود ۷۰۰ قلم ابزار و وسیله قدیمی گردآوری کرد و آن‌ها را در خانه‌اش در قالب موزه‌ای کوچک به نمایش گذاشت. زارع پس از بازنشستگی به هنر چینی‌بندزنی روی آورد؛ حرفه‌ای که به گفته خودش، به فراموشی سپرده شده و او علاقه داشته است دوباره آن را زنده کند. او با اشاره به علاقه‌اش به این هنر می‌گوید: «کار چینی‌بندزنی هنری است که از پادها رفته و من دوست داشتم آن را احیا کنم.» این هنرمند شهرضا، می‌افزاید که علاقه

تصفیه و بازیابی روغن، پساب و سوخت با سامانه سرمایکی بومی

پژوهشگران شرکتی دانش بنیان در اصفهان سامانه‌های توسعه یافته مبتنی بر سرمایک‌های پیشرفته برای تصفیه و بازیابی روغن‌های صنعتی، پساب، سوخت، میعانات گازی و تصفیه هوا را طراحی کرده ساخته‌اند. مدیرعامل این شرکت دانش بنیان از راه یافتگان به بخش فن آفرینی و تجاری‌سازی فناوری بیستمین جشنواره ملی فنی آفرینی شیخ بهایی در اصفهان گفت: این فناوری با قابلیت متناسب‌سازی با نیاز صنایع، علاوه بر ایجاد ارزش اقتصادی از طریق بازیابی محصولات، می‌تواند از ورود پسماند و آلاینده‌ها به محیط زیست جلوگیری

و به توسعه اقتصاد چرخشی کمک کند. سیاحمد معنوی افزود این شرکت از سال ۱۴۰۰ وارد شهرک علمی و تحقیقاتی اصفهان شد و با هدف توسعه فناوری سرمایک‌های پیشرفته، به‌ویژه جاذب‌ها و کاتالیست‌های سرمایکی فعالیت خود را دنبال می‌کند. فعالیت شرکت در سه محور سرمایک‌های مهندسی، جاذب‌ها و کاتالیست‌های پیشرفته تمرکز است. این پژوهشگر دانش بنیان درباره طرح ارائه‌شده در جشنواره گفت: این طرح سامانه‌ای است که می‌تواند برای تصفیه هوا، پساب، روغن‌ها، سوخت‌ها و میعانات گازی مورد استفاده قرار گیرد. با توجه به اینکه کشور ما تولیدکننده نفت و گاز و محصولات و مشتقات نفتی است، این فناوری می‌تواند کاربرد بسیار وسیعی داشته باشد. مدیرعامل این شرکت دانش بنیان افزود: با توجه به افزایش اهمیت حفاظت از محیط زیست و منابع خاک و آب، یکی از کاربردهای این فناوری کمک به کاهش آسیب‌های زیست‌محیطی و ایجاد اقتصاد چرخشی است. هدف ما این بوده است

که با استفاده از این فناوری، علاوه بر حفاظت بیشتر از محیط زیست، در کاهش پیمدهای آلودگی هوا و سایر مسائل زیست‌محیطی که بر زندگی شهروندان و جامعه تأثیر می‌گذارد نیز نقش داشته باشیم. معنوی با اشاره به امکان تصفیه و بازیابی روغن‌های صنعتی گفت: روغن‌های صنعتی در حوزه‌های مختلف صنعت، از جمله در سامانه‌های هیدرولیکی و روانکارها استفاده می‌شود و هیچ صنعتی بدون استفاده از روغن نیست. این روغن‌ها می‌توانند با استفاده از این فناوری تصفیه و بازیابی شوند و ضمن ایجاد ارزش اقتصادی برای صنعت، از رها شدن این محصولات و پسماندها در محیط زیست و ایجاد آسیب‌های زیست‌محیطی جلوگیری شود. او مهمترین مزیت این طرح برای مشتریان و بازار را امکان متناسب‌سازی فناوری با نیاز آنها دانست و گفت: مشتریان می‌توانند متناسب با کاری که انجام می‌دهند و محصولی که مدنظر دارند از این فناوری استفاده کنند. ما در کنار صحت هسته‌یی و فقط یک فروشنده نیستیم؛ بلکه متناسب با نیاز مشتری و صنعت، می‌توانیم طراحی خود را تغییر دهیم و سامانه پیشنهادی را متناسب با کاربرد، متناسب‌سازی کنیم. مدیرعامل این شرکت دانش بنیان با اشاره به تفاوت این فناوری با فناوری‌های موجود بیان کرد: محصولات ما پس از پایان عمرشان قابلیت بازیابی دارند و می‌توانند دوباره در صنعت دیگری مورد استفاده قرار گیرند.

قلم‌کاری اصفهان، هنری برخاسته از پیوند پارچه، رنگ و نقش است که در دوره قاجار به یکی از شناخته‌شده‌ترین تولیدات هنری ایران تبدیل شد؛ پارچه‌هایی که با مُهرهای چوبی یا نقاشی دستی آراسته می‌شدند و گاه به‌جای پوشاک و رومیزی، برای روایت داستان‌های حماسی و نمایش صحنه‌های مذهبی و تاریخی به کار می‌رفتند. امروز نمونه‌هایی از این هنر در موزه‌های جهان نگهداری می‌شوند و بخشی از تاریخ هنر ایران را روایت می‌کند.

به گزارش ایسنا، نمونه‌ای از قلم‌کاری‌های ایران در موزه جهانی وین نگهداری می‌شود؛ پارچهای پنبلی با عنوان «اویز دیواری قلم‌کاری» که به اصفهان و میانه قرن نوزدهم میلادی، در دوره قاجار، تعلق دارد. این اثر با ابعاد ۱۷۶ سانتی‌متر ارتفاع و ۱۱۶ سانتی‌متر عرض از مجموعه موزه بازگلی اتریش به موزه جهانی وین رسیده است. در معرفی این پارچه، موزه به نقش‌های متنوع قلم‌کاری‌های ایرانی اشاره می‌کند. از صحنه‌های برگرفته از داستان‌های حماسی ایران تا طرح‌های گل‌بوته، سروهای که از

گل‌دان سر برآورده‌اند و نقش حیوانات، چنین پارچه‌هایی بسته به نقش و اندازه، برای لباس، اویز دیواری یا سفره استفاده می‌شدند. این اثر تنها یک نمونه از حضور قلم‌کاری ایرانی در مجموعه‌های موزه‌ای جهان است؛ هنری که در آن، سطح پارچه همچون صفحه‌ای برای ترکیب نقش‌ها و رنگ‌ها عمل می‌کند. قلم‌کاری، در شکل سنتی خود، بر پایه انتقال نقش به پارچه شکل می‌گیرد. استادکار ابتدا طرح مورد نظر را آماده می‌کند و سپس آن را با استفاده از مُهرهای چوبی کنده‌کاری‌شده روی پارچه می‌نشانَد. هر مهر می‌تواند بخشی از نقش یا یکی از رنگ‌های آن را منتقل کند. به همین دلیل، برای اجرای طرح‌های چندرنگ باید مهرهای مختلف با دقت روی یکدیگر منطبق شوند. کوچک‌ترین جابه‌جایی ممکن است نظم نقش را برهم بزند و از وضوح طرح بکاهد. مُهرها معمولاً از چوب ساخته می‌شوند و بخش‌هایی از سطح آنها که باید رنگ را منتقل کنند، به‌صورت برجسته باقی می‌ماند. رنگ روی مهر قرار می‌گیرد و با فشردن آن بر پارچه، طرح منتقل می‌شود. این فرایند برای بخش‌های مختلف طرح تکرار می‌شود تا نقش نهایی شکل بگیرد. در برخی نمونه‌ها نیز نقاشی دستی در کنار چاپ به کار می‌رود. بنابراین همه پارچه‌هایی که با عنوان قلم‌کاری شناخته می‌شوند، الزاماً با یک روش کاملاً یکسان تولید نشده‌اند. در این شیوه، مهارت تنها به کنده‌کاری مُهر محدود نیست؛ شناخت رنگ، آمادگی‌سازی پارچه، میزان فشار دست و انطباق دقیق نقش‌ها نیز اهمیت دارد.

جادو روی پارچه

استادکار باید بتواند طرحی را که روی سطح کوچک مهر کنده‌کاری شده است، در تکرارهای متعدد به نقشی منظم و هماهنگ روی پارچه تبدیل کند.

کا یکی از کانون‌های مهم قلم‌کاری

اصفهان از مهم‌ترین مراکز شناخته‌شده تولید قلم‌کاری در ایران است. این هنر به‌ویژه در دوره قاجار رونق داشت و پارچه‌های نقش‌دار آن در زندگی روزمره و تزئین فضای خانه کاربرد پیدا کردند. تفاوت در اندازه، رنگ و موضوع نقش‌ها باعث می‌شد این پارچه‌ها کارکردهای گوناگونی داشته باشند. از پوشاک و رومیزی گرفته تا اویزهای بزرگ دیواری. در قلم‌کاری‌های سنتی، نقش‌های گیاهی مانند گل‌بوته و سرو در کنار طرح‌های هندسی، جانوران و صحنه‌های روایی قرار می‌گرفتند. برخی آثار نیز به‌جای تکرار یک نقش ساده، ترکیبی از شخصیت‌ها و رویدادها را در سطح پارچه نمایش می‌دادند. در چنین نمونه‌هایی، قلم‌کاری به هنری روایی تبدیل می‌شد. هنری که با رنگ و تصویر، داستانی را برای مخاطب بازگو می‌کرد.

کا دوره افول

تاریخ قلم‌کاری، مانند بسیاری از صنایع دستی ایران، تنها داستان مهارت و خلاقیت نیست؛ بلکه با تغییرات اقتصادی و تحولات بازار نیز پیوند دارد. در قرن نوزدهم، ورود پارچه‌های اتران‌زن و باکیفیت‌تر از بریتانیا و روسیه، رقابت را برای تولیدکنندگان اصفهانی دشوار کرد. دانشنامه ایرانیکا در مقاله‌ای با اشاره به وضعیت قلم‌کاری در اصفهان و سرنوشت آن توضیح می‌دهد که کیفیت و قیمت تولیدات قلم‌کاری اصفهان در مقایسه با برخی پارچه‌های وارداتی قدرت رقابت کافی نداشت. برای ادامه فعالیت، تولیدکنندگان در مقطعی پارچه‌های سفید و رنگ‌نخنده وارداتی را تهیه می‌کردند و پس از چاپ نقش در ایران به بازار عرضه می‌کردند. این راهکار به ادامه حیات صنعت کمک کرد، اما در بلندمدت برای جبران مشکلات ساختاری کافی نبود. کمبود نوآوری، دشواری رقابت قیمتی و استفاده از رنگ‌های شیمیایی نیز به افت این هنر دامن زد. در سال ۱۹۲۰ میلادی تنها ۴۶ قلمکارساز در اصفهان باقی مانده بودند. در حالی که پیش‌تر صدها نفر در این حرفه فعالیت می‌کردند. این ارقام نشان می‌دهد که حتی یک هنر دارای بازار گسترده و شبکه صنفی بزرگ نیز ممکن است در برابر تغییرات فناوری، واردات و دگرگونی سلیقه مصرف‌کنندگان آسیب‌پذیر باشد. مهارت استادکاران به‌تنهایی برای حفظ یک صنعت کافی نیست و تلاوم آن به کیفیت تولید، نوآوری، دسترسی به بازار و حمایت از حرفه نیز بستگی دارد.

آگهی تجدیدمزایده عمومی

نوبت دوم

شهر داری طالخونچه در نظر دارد با بهره گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (setadiran.ir) مزایده با شماره مرجع ۱۴۰۵/۲۷۷۵ مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۱۵ و شماره مزایده ۰۴/۲۷۷۰۰۰۰۰۰۹۳۶۲۷۰۰۰ به صورت الکترونیکی در سامانه ستاد با موضوع (**تجدید مزایده فروش ۵پلاک مسکونی در محله خراب طالخونچه**) بر اساس مصوبه شماره ۹۱/۱۴۰۵ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۴ و ۹۲/۱۴۰۵ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۶ شورای اسلامی شهر بر اساس قیمت پایه ارزیابی شده توسط کارشناس رسمی دادگستری بصورت نقد از طریق مزایده عمومی به متقاضیان واجد شرایط واگذار نماید.

توضیحات :

۱) تاریخ انتشار در سامانه ستاد: ۱۴۰۵/۰۷/۲۷

۲) تاریخ بازدید: از تاریخ ۱۴۰۵/۰۷/۲۸ تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۳ ساعت ۸ الی ۱۳

۳) مهلت دریافت اسناد مزایده: تا ساعت ۱۳:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۳

۴) مهلت ارائه پیشنهاد: تا ساعت ۱۷ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۲۳

۵) تاریخ بازگشایی: ۱۴۰۵/۰۸/۲۴ ساعت ۱۰

۶) تاریخ اعلام برنده: ۱۴۰۵/۰۸/۲۵ ساعت ۱۰

۷) نوع و مبلغ تضمین سپرده مزایده: بصورت نقد واریز به جاری ملی سیبا ۳۰۰۳/۳۳۰۰۰۰۳ بنام شهرداری طالخونچه و با بصورت ضمانتنامه بانکی (حداقل سه ماه مدت ضمانتنامه) بابت ۵۰ درصد سپرده قیمت پایه کارشناسی

۸) نشانی محل دریافت اسناد: از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)

مجیدزمانی – شهردار طالخونچه

شناسه آگهی: ۲۳۰۶۹۰۵

روابط عمومی شرکت برق منطقه‌ای اصفهان

شناسه آگهی: ۲۳۱۴۱۷۲

www.setadiran.ir

http://iets.mporg.ir

www.tavanir.org.ir

www.erec.co.ir